

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 135.

Tiende Session.

38te Møde.

Torsdagen den 25de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Reergaard: Efter hvad den ærede Rigsdagsmand, som sidder ved Siden af mig, har ytret, maa man komme til det sørgelige Resultat, at vore Stutterier ere i en saare daarlig Forsatning. Det er ogsaa tildeels min Mening, at Hesteavlen her i Landet snarere er i Tilbage end i Fremgang, navnlig den ægte danske Race; men der er dog Noget, som det har gjort mig meget ondt at høre, og det er, at man her i Landet ikke engang kan finde de Heste, som Hans Majestæt Kongen behøver til sit eget Brug, og jeg troer virkelig ogsaa, at det er temmelig meget sagt, da jeg ganske vist mener, at naar kun de Folk, der have det Hverv at sørge for disse Hestes Anskaffelse, vilde søge tilbørlig her i Landet, at de da nok vilde kunne finde saa stort et Antal af gode Heste, som kunde være tjenlige til dette Brug. Og man kunde let antage det for en Slags Opposition imod det nuværende Stutterivæsen, naar der kjøbes disse Heste i fremmede Lande.

Bligen-Finecke: Denne Yttring af min ærede Sidemand (Reergaard) nøder mig til at tage Ordet endnu engang, og da jeg nu har det, skal jeg tillige tillade mig at udtale Noget ligeoverfor den ærede Secretair, som knyttede sit Haab til den frederiksborgske Race. Dette Haab brister, thi Racen er borte, den er forsvunden, den er ikke tilstede; han maa

knytte sit Haab til noget Andet, han kan maaskee knytte det til den Race, som nu søges præpareret ude paa Frederiksborg; men hvis han knytter sit Haab til den Race, som vi forstaae under Navn af den gamle frederiksborgske, saa er det slemt, thi den er uigjenkaldelig tabt og borte. Hvad angaaer den Yttring af min ærede Sidemand (Dvistgaard) med Hensyn til hans Dpfattelse af, hvad jeg har ytret om Remontering af den kongelige Marstald, da skal jeg, uagtet det er et privat Brev, hvori Chefen for Hans Majestæts Staldetat har udtalt sig til mig, dog tillade mig at oplæse det, det vil deraf sees, hvormeget man beklager at have været forhindret i at kunne gjøre de nødvendige Indkjøb i Indlandet.

„Idet jeg herved har den Ære at tilstille Deres Høvelbaarenhed en Fortællelse over de Heste, der siden Aaret 1841, altsaa fra den Tid, da Stutteriet paa Frederiksborg ophørte at remontere de kongelige Stalde, indtil Dato ere indkjøbte til den kongelige Stald, vil De deraf behageligt see, at alle Indkjøbene indtil Aaret 1856 ere skete her i Landet. Uagtet det naturligviis har været mig meget magtpaaliggende, saavidt mulig, at kunne remontere de kongelige Heste her fra Landet, har det fra det nævnte Tidrum ei været mig muligt at opdrive Heste, der vare skikede til den Tjeneste, der fordres af Hans Majestæts Heste, hvorfor jeg saaledes blev nødsaget til at gjøre Indkjøbene fra Udlandet, hvor ubehageligt det end var mig. Som et yderligere Beviis paa den Mangel, der for Tiden er her i Landet paa gode Brugs- og Luxusheste,